

Као што се види са сл. 17.1 постоји паралелизам између ГТР-рата и зоне бр. 18 у врсти Ф (средина X в.)

1) Непосредно пре Отона I је Октавијан, син Алберика (Валерија-Цезара у ГТР-рату). "После Алберикове смрти, његов млађи син... Октавијан је беспоговорно био признат као господар и сенатор свих Римљана... Октавијан је наследио световну власт... До нас нису доспеле римске монете из Октавијановог времена (али зато има много монета Октавијана Августа из II империје - А.Ф.), иако нема сумње да их је он ковао са својим именом и титулом" [41, т. 3, стр. 278]

2) Октавијан (Цезаров син) је имао 19 година када је добио власт у Риму. "Октавијан (син Алберика-Цезара - А.Ф.) једва да је имао 16 година када је постао владар Рима" [41, т. 3, стр. 278]. То поклапање Октавијана Августа и Октавијана из X в., које откривају наше методе и ГХК, и раније је фрагментарно примећивано. Грегоровијус: "Горд и честољубив, Алберик је свом сину дао име Октавијан, можда потајно гајећи наду да ће у његов род с тим именом доћи и титула императора... У јесен 955. године... млади господар Римљана постао је папа. Осим сорацтског летописца, ни један (! - А.Ф.) историчар не помиње да је Октавијан добио било какво духовно образовање (Октавијан Август је у II империји световни владар - А.Ф.)... Октавијан је своје императорско име променио у Јован XII" [41, т. 3, стр. 278]. Октавијан је у II империји добио титулу "Август" (тј. свети), што тачно одговара светој дужности римског папе, коју је заузимао Октавијан из X в. Као и Октавијан у II империји, који је и поред "светости" и даље остао световни владар, тако и Октавијан из X в., без обзира што је био папа, и даље остаје световни владар: "Али склоност Јованова (XII - А.Ф.) ка световној власти, знатно је превазилазила његову спремност да одговори духовним обавезама, и две личности у њему, једна Октавијанова, а друга Јованова, водиле су неравноправну борбу... Папа Јован XII... је изражавао захвалност древним боговима" [41, т. 3, стр. 279].

3) О карактеристици епохе: "Ситуација у Риму током првих година понтификата Јована XII позната нам је само у нејасним цртама... Младић је... будући господар и истовремено папа, одлучио да се упусти у велике подухвате и своју власт прошири далеко на југ" [41, т. 3, стр. 279].

4) Октавијан је убрзо предао власт Отону I Великом, који, мирно заменивши Октавијана, "наставља" његову делатност. Октавијан је 962. год. крунисао Отона I "и тако је императорска власт била предата... туђинском роду саксонских краљева. Једног од највећих Карлових претходника, крунисао је Римљанин, који је, необичним стицајем околности (! - А.Ф.) носио име Октавијаново..." [41, т. 3, стр. 280-281]. Ако је Отону, при предаји власти, предато (у неким хроникама) и име "Октавијан", онда добијамо важно поклапање: Октавијан Август (у II империји) владао је 37 година (од 23. п.н.е. до 14. н.е.), и Отон I је владао 37 година (936-973 као германски краљ). У II империји после Октавијана Августа иде Тиберије (14-37), тј., 23 године владавине, а после Отона I иде Отон II (960-983) - такође 23 године.

5) При поклапању Империје из X-XIII в. с II империјом (при X+300) крсташки ратови, који су се водили у време Империје из X-XIII в., поклапају се с источним ратовима Старог Рима. Грегоровијус: "Ти двовековни војни покрети